

mainās. Varbūt ierēdņiem nav problēmu: ņem jaunu grāmatu, ieslēdz datoru un turpini. Lauksaimnieks ir strādājis, ieguldījis, plānojis, un atkal kaut kas jāmaina, turklāt radikāli, arī turpmākā situācija nav skaidra.

Domāju, līdz 100% bioloģiskajai lauksaimniecībai nenonāksim, kā jau runājām iepriekš, bet spiediens bio virzienā ir acīmredzams. Tas maina visu: citas tehnoloģijas, cits darbs.

Ko par notiekošo saka apkārtnējie: draugi, paziņas, kaimiņi? Vai ir zināšanas un izpratne par lauksaimniecību?

Gadās dažādi. Pērn daudzus uzkurināja stāstītais par rapsi, jo publicētā informācija tika saprasta ļoti tālu no reāli notiekošā. Man gadījās nonākt šādu ziņu izplatītāju sabiedrībā, kur vismaz stundu klusēju, kamēr klātesošie, salasījušies viltus ziņas, lauksaimniekus aprunāja.

Kādu laiku bija aizmirsts Latvijas cukurfabriku stāsts. Šogad tas atgriezies apritē. Cik tālredzīga vai ilgtspējīga savulaik bija doma Latvijā cukura ražošanu pārtraukt?

Ja neskatās no visu iesaistīto puses – cukurbiešu audzētājs, fabrikas strādnieks –, ne brīdi nedomājot par ilgtspēju, lēmums bija lielisks: īpaš-

niekiem ilgi un labi samaksāja. Otra lēmuma puse – cukurrūpniecības mums nav, labums tika šauram cilvēku lokam un tūlīt. Jāatzīmē, ka Latvijā tas nav pirmais šāds gadījums. Runas par cukurrūpniecības atjaunošanu, kas vietumis izskan, nav balstītas izpētē un realitātē. Es par šādu iespēju šaubos. Ļoti šaubos.

Kurš valdības lēmums Covid-19 laikā visvairāk traucējis?

Attālinātā komunikācija *Zoom* vai *MS Team*. No Valmieras viss notiek pa īstam attālināti, bet Rīgā ierēdnim vai politiķim izlīst no kabineta un vēlreiz apspriest tiešsaistē runāto šķēršļu nebija un nebūs. Ārpus Rīgas mītošajiem un strādājošajiem ir mazāk iespēju pilnvērtīgi piedalīties jautājumu apspriešanā, rezultātā noteikti ir kritusies viedokļu un lēmumu kvalitāte.

Otrs, sekas jutīsim vēl kādu laiku: naudas dalīšana pa labi un kreisi. Naudu deva nozarēm, kas tāpat jau bija spēcīgas. Labi, tā notika daudzviet pasaulē, taču tad nav jābrīnās, ka dzīve kļūst un turpinās kļūt dārgāka, jo apritē ir daudz nenopelnītas naudas. Laiks un sabiedrība it kā vedināja vai spieda to darīt, bet iedeva neprasot, ko dos atpakaļ. Joprojām ir uzņēmumi, kas pabalstus saņēma, bet darbu tā arī nav atsākuši, faktiski trūkstot motivācijai. ○